

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL
VERSENYTANÁCS

☒ 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

☎ 472-8864 ☎ Fax: 472-8860

Vj-97/2004/37.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a **FilmJus Filmszerzők és Előállítók Jogvédő Egyesülete** eljárás alá vont vállalkozás ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés miatt indult eljárásban – nyilvános tárgyaláson – meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t

A Versenytanács az eljárást megszünteti.

A határozat felülvizsgálatát a kézbesítéstől számított harminc napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó keresettel kérheti az eljárás alá vont vállalkozás.

I n d o k o l á s

I.

A vizsgálat iránya

- 1) A Gazdasági Versenyhivatal a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló, módosított 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 70. § (1) bekezdése alapján azért indított versenyfelügyeleti eljárást, mert valószínűsítette, hogy a FilmJus Filmszerzők és Előállítók Jogvédő Egyesülete (a továbbiakban: FilmJus) az 1987. év előtti gyártású magyar filmek után fizetendő jogdíjak megállapításakor visszaél gazdasági erőfölényével azáltal, hogy azok

- a) „aránytalanul túlzóak, nem veszik figyelembe piaci realitásokat” (Tpvt. 21. § a. pont);
- b) „korlátozhatják a magyar gyártású filmalkotásoknak az előfizetőkhez való eljuttatását” (Tpvt. 21. § b. pont);
- c) „az egyes jogdíjfizetésre kötelezettek irányában indokolatlanul eltérő mértékűek” (Tpvt. 21. § g. pont).

II.

A tényállás

A közös jogkezelés

- 2) A szerzői jogról szóló, módosított 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) értelmében a szerzői művek – köztük a filmalkotások – felhasználásához a szerző engedélye szükséges. Általános szabályként a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, melynek – eltérő megállapodás hiányában – a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia (Szjt. 16. §).
- 3) A szerző sok esetben nem tudja nyomon követni a művei felhasználását, aminek kiküszöbölését szolgálja a közös jogkezelés intézménye (Szjt. 85. §). Ez azt jelenti, hogy szerzők létrehoznak egy szervezetet, ami helyettük gyakorolja azokat a jogokat, amelyeket ők egyénileg nem tudnának: engedélyezi a művek felhasználását és beszedi a jogdíjakat.
- 4) A különböző művészeti területeken – így a filmalkotások tekintetében is – csak egy-egy közös jogkezelő szervezet működhet, melynek feltétele a Kormány által kijelölt miniszter (jelenleg: a nemzeti kulturális örökség minisztere) által történt nyilvántartásba vétel (Szjt. 86. §).
- 5) A Szjt. 90. § (2) bekezdése szerint „A jogdíjak és egyéb feltételek megállapításához a miniszter jóváhagyása szükséges. A miniszter a jóváhagyás előtt véleményt kér a jelentős felhasználóktól és a felhasználók érdekképviselői szervezeteitől... A

jóváhagyás a jogdíjak és egyéb feltételek alkalmazásának és a Magyar Közlönyben való nyilvánosságra hozatalának feltétele; nem zárja ki, illetve nem érinti azonban az egyéb jogszabályok érvényesülését a jogdíjak és az egyéb feltételek tekintetében.” A Sztj. hivatalos Indokolása külön is kiemeli, hogy a Tpv. szerinti, a gazdasági erőfölénnyel visszaélés tilalmát szabályozó rendelkezések alkalmazásának a közös jogkezelő szervezetek esetében is helye lehet. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma (a továbbiakban: NKÖM) pedig úgy nyilatkozott, hogy a miniszter a közlemény formájában nyilvánosságra kerülő jogdíjakat és egyéb feltételeket „érdemben nem vizsgálja csak a jóváhagyást, illetve a jóváhagyás megtagadását mérlegelheti.”

- 6) A közös jogkezelő szervezet tevékenysége felett a miniszter az Sztj. 93. § alapján felügyeletet gyakorol.
- 7) A FilmJus 1997. évben került nyilvántartásba vételre.

Az 1987. előtt készült filmek forgalmazása

- 8) Az 1987. előtt készült filmek forgalmazásának jogaival a vizsgált időszakban
  - a filmgyártás kezdetétől 1948-ig gyártott filmek esetében a Nemzeti Filmarchívum;
  - a MAFILM-MOVI által gyártott filmek esetében a MOKÉP;
  - a Magyar Televízió (MTV) által előállított filmekre nézve pedig az MTV rendelkezett.
- 9) Ha valamely műsorszolgáltató vagy más felhasználó a filmet sugározni kívánja, akkor az előzőek szerinti jogtulajdonosokat kell megkeresnie, akik – jellemzően díjazás ellenében – rendelkezésre bocsátják az adott filmet.
- 10) A film sugárzása esetén szerzői jogdíjat főszabályként a film előállítója (forgalmazója) köteles megfizetni, kivéve, ha bizonyítja, hogy a szerzői jogdíj fizetését áthárította a műsorszolgáltatóra.

- 11) A magyarországi műsorszolgáltatók közül a Duna TV, a Magyar Televízió (MTV, M2) és a Filmmúzeum Televízió (a továbbiakban: Filmmúzeum) műsorában szerepelnek rendszeresen 1987. év előtti magyar filmek. Az MTV adása – földfelszíni műsorszórás mellett – az ország valamennyi TV készülékkel rendelkező háztartásában nézhető. Az M2, a Duna TV és a Filmmúzeum szórása műholdról történik. A műholdas adások közvetlen vételéhez speciális berendezések szükségesek, illetve a kódoltan sugárzott Filmmúzeum esetében a dekódoláshoz külön szerződést kell kötni. A közvetlen műholdas vétel mellett a három csatorna kábeltelevíziós hálózathoz történő csatlakozással is elérhető. A közszolgálati M2 és Duna TV adását a kábeltelevíziós szolgáltatóknak kötelező elhelyezni valamennyi programcsomagjukban, így azok valamennyi kábeltelevízió előfizető (2002. évben mintegy 1,8 millió, jelenleg kétmillió körüli) által elérhetők. A Filmmúzeum programcsomagba történő elhelyezése a kábeltelevíziós szolgáltató döntésétől függ. 2001. évben háromezer, 2002. évben nyolcszázezer, jelenleg közel másfélmillió az előfizetője azoknak a programcsomagoknak, amelyekben szerepel a Filmmúzeum.

A szerzői jogdíjak mértéke

- 12) A FilmJus nyilvántartásba vételét követően az alábbi forgalmazókkal vagy műsorszolgáltatókkal kötött szerződést a szerzői jogdíj megfizetésre:
- a 2001. március 7-én megkötött szerződés szerint a MOKÉP, mint forgalmazó az 1987. év előtti magyar filmekre nézve az általa a műsorszolgáltatótól kért (500-600 ezer forint közötti) összeg 15 százalékát fizeti szerzői jogdíjként a FilmJusnak, melyből a rendezőt 50-, a forgatókönyvíró 30-, az operatőrt 20 százalék illeti meg;
  - az 1999. február 24-én kötött szerződés értelmében a Duna TV, mint műsorszolgáltató 1.300.- Ft/perc (ismételt vetítés esetén 650.- Ft/perc) szerzői jogdíjat fizet a FilmJusnak.
- 13) A Sztj. 90. § (2) bekezdése szerinti közleményt (a továbbiakban: Közlemény) először 2002. júniusában tett közzé a FilmJus. Ebben – egyebek mellett – meghatározta a

műsorszolgáltatók által fizetendő szerzői jogdíjakat, melyeknek mértéke (egyezően az utóbb 2003., majd 2004. évre közzétettekkel a film egy percére, illetve tízezer előfizetőre az alábbiak voltak

- közszolgálati műsorszolgáltató esetén az első sugárzás 7,24; továbbá ismételt sugárzásoként 3,62 forint;
- kereskedelmi műsorszolgáltató esetében az első sugárzás 9,76; továbbá ismételt sugárzásoként 4,88 forint,

mely mértékeknek a nem országos (helyi vagy körzeti) műsorszolgáltatók a 70 százalékát fizetik.

- 14) A FilmJus a 12) pontban említett szerződések körén kívül az 1987. év előtti magyar filmekre nézve a 13) pont szerinti szerzői jogdíjakat követeli a műsorszolgáltatóktól.

Az MTV-Filmmúzeum Keret-Megállapodás

- 15) A Filmmúzeum a 2000. december 20-án megkötött Keret-Megállapodás értelmében 2001. január 1-jétől évi 400 órányi film sugárzására kapott jogosultságot az MTV-től 650.- USD/óra díjazás ellenében, mely magában foglalja az egyes filmek tizenkétszeri ismétlésének ellenértékét is.
- 16) A sugárzott filmek után az MTV és a Filmmúzeum sem fizetett jogdíjat, ezért a FilmJus a közlemény szerinti jogdíjak megfizetése érdekében bírósági pert indított a Filmmúzeum és az MTV ellen.

III.

A FilmJus álláspontja

- 17) A FilmJus az eljárás megszüntetését kérte, hivatkozva egyrészt arra, hogy nincs gazdasági erőfölényben, másrészt azért, mert – feltételezve, de nem megengedve, hogy gazdasági erőfölényben van – a vizsgálat tárgyát képező magatartása nem tekinthető visszaélészerűnek, ezért nem ütközik a Tpvt. 21. §-ába.

- 18) A gazdasági erőfölény hiánya tekintetében hivatkozott arra, hogy – jóllehet a Szjt. alapján a filmalkotások tekintetében egyedüli közös jogkezelő – nem kikerülhetetlen, mert a felhasználóknak módjuk van közvetlenül a szerzővel megállapodni a jogdíj mértékében.
- 19) A Tpvt. 21. § a) pontja körében a FilmJus hivatkozott arra, hogy a szerzői jogdíjak csak egy csekély hányad (13 százaléka) az általa nyújtott szolgáltatás (a közös jogkezelés) ellenértéke, annak túlnyomórészét a szerző szellemi tevékenységének „ellenértéke” teszi, ami tekintetében a versenyjogi megközelítés (gazdaságilag indokolt költségeik + tisztességes nyereség) nehezen alkalmazható. Utalt arra is, hogy a vizsgálat tárgyát képező szerzői jogdíjakat a miniszter előzetesen jóváhagyta és a FilmJus annak (vagyis jogszabályi előírásnak) megfelelően járt el, ami – álláspontja szerint – kizárja a tisztességtelen ármegállapítást.
- 20) Álláspontja szerint a Tpvt. 21. § b) pontját semmilyen formában sem sértette meg.
- 21) A Tpvt. 21. § g) pontja tekintetében a FilmJus hivatkozott arra, hogy nem minősül indokolatlan megkülönböztetésnek az, hogy a MOKÉP által bevételarányosan fizetett szerzői jogdíjjal szemben a Közleményben perc, illetve előfizetős szám arányos díjakat határozott meg. Az a körülmény ugyanis, hogy a felhasználó a szokásosnál kedvezőbb áron (esetleg ingyenesen) jut hozzá a film vetítési jogához, nem vezethet oda, hogy a szerző ne (vagy csak irreálisan alacsony) jogdíjhoz jusson. Hivatkozott továbbá arra, hogy – külön szerződés hiányában – a műsorszolgáltató által fizetett jogdíj helyessége ésszerűen csak a műsoridő hossza és az előfizető szám alapján ellenőrizhető.
- 22) A Közlemény szerinti díjakat úgy határozta meg, hogy az azok alapján egy-egy film vetítése esetén fizetendő jogdíj összeg megegyezzen a MOKÉP által fizetett jogdíj összegével. Ez a megoldás – álláspontja szerint – kifejezetten a megkülönböztetés nélküliséget szolgálja, s így nem ütközhet a Tpvt. 21. § g) pontjába.

IV.**Jogi értékelés****A hatály**

- 23) A Tptv. 1. § (1) bekezdése szerint hatálya kiterjed a természetes és jogi személynek, valamint a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak (a továbbiakban az előzőek együtt: vállalkozás) a Magyar Köztársaság területén tanúsított piaci magatartására, kivéve, ha törvény eltérően nem rendelkezik.
- 24) A FilmJusra – mint jogi személyre – a Tptv. alanyi hatálya egyértelműen kiterjed, és az sem vitatható, hogy a vizsgálat tárgyát képező tevékenysége (a szerzői jogdíjak megállapítása és beszedése) piaci magatartásnak minősül.
- 25) A Közlemény tekintetében – figyelemmel a FilmJus álláspontjára is (lásd 19. pont) – a Versenytanács külön is értékelte azt a körülményt, hogy azt a miniszter hagyja jóvá. Ennek során kialakult gyakorlatát (Vj–100/2003.) vette alapul, mely szerint a Tptv. 1. §-ában foglalt „amennyiben törvény eltérően rendelkezik” fordulat akkor alkalmazható, ha
- a) adott piaci magatartásra vonatkozó felhatalmazás törvényben ölt testet (vagy arra egyértelműen visszavezethető); továbbá
  - b) egyértelmű az a törvényalkotói szándék, mely a Tptv. érvényesülésének az adott piaci magatartás tekintetében gátat kíván szabni.
- 26) A Közlemény (illetve az abban foglalt díjak) tekintetében a 25.a. pontban foglalt feltétel ugyan egyértelműen teljesül, a 25.b. pont szerinti feltétel azonban nem, mert az Szjt. 90. § (2) bekezdése kifejezetten utal az egyéb jogszabályok érvényesíthetőségére. Indoklása pedig külön is kiemeli a Tptv-t, mint egyéb jogszabályt.
- 27) Mindezek alapján a Versenytanács álláspontja szerint a Közlemény szerinti jogdíjak vizsgálatára a Tptv. hatálya kiterjed. Megjegyzi ugyanakkor a Versenytanács, hogy az

Szjt. és Tpvt. egymásmelletti alkalmazhatósága jogalkalmazási anomáliákhoz vezethet.

Tisztességtelenül megállapított ár

- 28) A Tpvt. 21. § alapján tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélve az üzleti kapcsolatokban – ideértve az általános szerződési feltételek alkalmazásának esetét is – tisztességtelenül vételi vagy eladási árakat megállapítani, vagy más módon indokolatlan előnyt kikötni, vagy hátrányos feltételek elfogadását kikényszeríteni.
- 29) A Versenytanács kialakult gyakorlata (Elvi állásfoglalások 78.) szerint tisztességtelenül megállapítottnak (túlzottan magasnak) minősül az ár, ha meghaladja a gazdaságilag indokolt költségek és a befektetés adott szakmát jellemző kockázatával arányban álló hozam alapján adódó („tisztességes”) nyereség összegét.
- 30) A Versenytanács álláspontja szerint a túlzottan magas árak megállapításához alkalmazott előzőek szerinti módszer fogalomrendszere (gazdaságilag indokolt költség, befektetés arányos nyereség) a szerzői jogdíjak esetében nem értelmezhető, és a díjak mértékének megítéléséhez más módszert sem látott alkalmasnak a Versenytanács. Ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szerzői jogdíjak esetében nem a díj mértéke, hanem megállapításának módja alapján vizsgálható az esetleges tisztességtelenség.
- 31) A megállapítás módja tekintetében a Versenytanács álláspontja szerint meghatározó jelentőségű, hogy a díj megállapítója figyelembe veszi-e (és ha igen miként) az ellenérdekű felek (adott esetben a felhasználók) szempontjait. A Szjt. 90. § (1) bekezdése ennek érdekében elő is írta a jelentős felhasználók és a felhasználók érdekképviselői szervei véleményének kikérését. Ezt azonban nem a FilmJus (vagy az általa képviselt szerzők), hanem a NKÖM miniszterének feladatává tette. Ezért az Szjt. szerinti a díj jóváhagyását célzó, egyben a közzétételt eredményező véleménykérés esetleges elmaradása (vagy nem megfelelő volta) nem róható a FilmJus terhére, annak kötelezettje (a miniszter) szempontjából pedig az nem minősül

piaci magatartásnak. Ezért a Versenytanács szükségtelennek ítélte a véleménykerési folyamat Tpv. alapján történő vizsgálatát.

- 32) A díjmegállapítás módjával összefüggésben vizsgálta a Versenytanács azt is, hogy a Közlemény „Ft/perc/előfizető szám” alapú díjmegállapítása nem tekinthető-e tisztességtelennek. Ennek során abból az – Szjt. 16. § (1) bekezdésében rögzített és versenyjogi összefüggésben is elfogadhatónak ítélt – elvből indult ki, hogy a szerzői díjnak a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia.
- 33) Az „előfizető szám” figyelembe vételével összefüggésben a Versenytanács abból indult ki, hogy a felhasználók (a műsorszolgáltatók) két fő forrásból juthatnak bevételhez: a műsorelosztók (kábeltelevíziós vállalkozások) által részükre előfizetőként fizetett műsordíjából és a sugárzott reklámok ellenértékéért. Ezek közül a műsordíj tekintetében az „előfizető szám”-mal arányos díj közvetlenül bevételarányosnak minősül, és a reklámbevétel is igen szoros összefüggésben áll az „előfizető szám”-mal (minél több nézőhöz juthat el egy reklám, annál többet hajlandó fizetni a reklámozó).
- 34) Szintén összefüggésben áll a műsorszolgáltató bevételeivel a díj elemei közül a „perc” (vagyis a sugárzott film hossza), mert a film azzal azonos mértékben köti le a műsorszolgáltató műsoridejét, aminek ellenértéke a műsordíj, mint bevétel.
- 35) Mindezek alapján a Versenytanács álláspontja szerint nem állapítható meg a Tpv. 21. § a) pontjának megsértése.

A forgalmazás korlátozása

- 36) A Tpv. 21. § b) pontja alapján tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélve a termelést, a forgalmazást vagy a műszaki fejlődést a fogyasztók kárára korlátozni.

- 37) A Versenytanács álláspontja szerint – amellet, hogy túlzottan magas ár az előzőek szerint nem volt megállapítható – a Tpv. 21. § a) pont szerinti túlzottan magas ár elvileg sem jelenti a 21. § b) pontjának egyidejű megsértését. Egy túlzottan magas ár – korlátozva a keresletet – formálisan ugyan megvalósítja „a termelést, a forgalmazást a fogyasztók kárára korlátozni” tényállást, a Tpv. 21. § b) pont azonban nem ezt a keresleti oldalra ható közvetett (és a Tpv. 21. § a. megsértésével szükségszerűen együttjáró) korlátozást tiltja, hanem a közvetlenül a kínálati oldalt érintő visszaéléseket (pl. elavult technológiák indokolatlan alkalmazása), amelyek a vizsgálat során nem voltak azonosíthatók.
- 38) Az előzőek alapján a Versenytanács álláspontja szerint nem állapítható meg a Tpv. 21. § b) pontjának megsértése.

Az indokolatlan megkülönböztetés

- 39) A Tpv. 21. § g) pontja alapján tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélve azonos értékű vagy jellegű ügyletek esetén az üzletfeleket indokolatlanul megkülönböztetni, ideértve olyan árak, fizetési határidők, megkülönböztető eladási vagy vételi feltételek vagy módszerek alkalmazását, amelyek egyes üzletfeleknek hátrányt okoznak a versenyben.
- 40) A Közlemény szerinti díjakat a FilmJus egységesen érvényesíti a felhasználókkal (műsorszolgáltatókkal) szemben, ha az adott felhasználásra a felhasználóval vagy a film forgalmazójával nem kötött külön szerződést. A Tpv. 21. § g) pontja megsértésének szükséges (de nem elégséges) feltétele az eltérő árak érvényesítése. Ezért a Versenytanács elsőként a Közlemény szerinti díjak és a külön szerződésekben szereplő díjak egymáshoz való viszonyát vizsgálta.

Duna TV szerződés

- 41) A Duna TV által 1999. év óta a film első sugárzása esetén fizetett 1.300.- Ft/perc díj a Közlemény 2002. júniusi kiadásának időpontjában meglévő Duna TV előfizetős szám mellett

$$1300 : \frac{1.800.000}{10.000} = 7,23 \text{ Ft/perc/tízezer előfizető}$$

díjnak felelt meg, ami gyakorlatilag megegyezik a Közlemény szerinti díjjal (7,24).

- 42) Abban sincs eltérés, hogy ismételt sugárzás esetén a Duna TV-nek a Közleménnyel egyezően az első sugárzás utáni díj 50 százalékát kell fizetnie.
- 43) Az előzőek alapján a Közlemény szerinti, illetve a Duna TV által fizetett díjak tekintetében nem állapítható meg a Tpv. 21. § g) pontjának megsértése.

MOKÉP szerződés

- 44) A FilmJus és a MOKÉP között, a Közlemény megjelenése előtt megkötött szerződés szerinti – a MOKÉP által a műsorszolgáltatótól kért (forgalmazási) díj 15 százalékában meghatározott – szerzői díj közvetlenül nem hasonlítható össze a Közlemény „Ft/perc/előfizető” díjaival. Ezzel összefüggésben a Versenytanács abból indult ki, hogy
- az eltérő jellegű díjmeghatározási módszer nem jelent egyben (a Tpv. 21. § g) pont alkalmazását kizáró) eltérő jellegű ügyletet is, mert mindkettő mögött ugyanaz a szolgáltatás (a filmvetítési jogának átengedése) húzódik meg;
  - ugyanakkor az eltérő jellegű díjmeghatározás önmagában (ha az azok alapján adódó szerzői díj összegek közel azonosak) nem jelent indokolatlan megkülönböztetést, mert az eltérő módszert indokolja, hogy az egyik esetben a forgalmazó, másik esetben pedig közvetlenül a műsorszolgáltató (mint felhasználó) a díj megfizetője (lásd 21. pont).

45) Az előzőek alapján azt, hogy ténylegesen történt-e megkülönböztetés, a Versenytanács – elfogadva a FilmJus álláspontját (lásd 22. pont) – az alapján tartotta eldönthetőnek, hogy a MOKÉP-szerződés, illetve a Közlemény alapján fizetendő szerzői díj összegek miként viszonyulnak egymáshoz. Megjegyzi ugyanakkor a Versenytanács, hogy álláspontja szerint – azonos szerzői díj összeg mellett – nem minősül megkülönböztetésnek, ha a Közlemény alapján a műsorszolgáltató által fizetett szerzői díjnak, a műsorszolgáltató által a filmforgalmazónak fizetett díjhoz viszonyított aránya akár lényegesen is eltér a MOKÉP-szerződés szerinti 15 százalékos mértéktől.

46) A MOKÉP és a FilmJus közötti szerződés alapján, a MOKÉP által érvényesített átlagosan 550.000.- forint/film forgalmazási díj mellett a szerzői jogdíj

$$555.000 \times 15 \% = 82.500.- Ft/film$$

összege adódik, amely az első sugárzás mellett további 12 sugárzásra ad jogot.

47) A Közleményben foglalt jogdíjak mellett egy nem a MOKÉP-től beszerzett film egyszeri sugárzása, majd 12-szeri ismételt sugárzása esetén egy nem országos kereskedelmi műsorszolgáltatót

$$(9,76 + 12 \times 4,88) \times 0,7 = 47,824 Ft/perc/tízezer előfizető$$

szerzői jogdíj terheli, ami a Közlemény 2002. júniusi közzétételének időpontjában a Filmmúzeum (mint legjelentősebb filmsugárzó kereskedelmi műsorszolgáltató) 800.000 előfizetője, valamint a FilmJus által is számított 80 perces filmhossz mellett

$$47,824 \cdot 80 \cdot \frac{800.000}{10.000} = 306.074 Ft / film$$

szerzői jogdíj összeget jelent.

48) Az előzőek alapján a Közlemény 2002. júniusi közzétételekor a Filmmúzeumnak közel négyszeres ($306.074/82.500=3,71$) szerzői jogdíjat kellett fizetnie, ha egy 1987. előtt készült magyar filmet nem a MOKÉP-től szerzett be, mely arány 2004. évre az előfizetős szám növekedése következtében már mintegy hétszeres.

49) A megkülönböztetés csak akkor ütközik a Tpv. 21. § g) pontjába, ha az „egyes üzletfeleknek hátrányt okoz a gazdasági versenyben”. Ez a Versenytanács álláspontja

szerint akkor valósul meg, ha a vállalkozás (vagy több vállalkozás) a tevékenységéhez szükséges valamely inputhoz versenytársainál magasabb áron (vagy más összefüggésben kedvezőtlenebb feltételek mellett) jut hozzá. Ebben az esetben ugyanis a magasabb költségek miatt

- vagy kénytelen áruját versenytársainál magasabb (kevésbé versenyképes) áron értékesíteni;
- vagy (azonos hatékonyság mellett) kevesebb jövedelemhez jut, ami korlátozhatja a versenyképessége javításához (fenntartásához) szükséges fejlesztések megvalósításában.

50) A Közlemény szerinti, a MOKÉP szerződésben foglaltaknál – egy filmre számítva – lényegesen magasabb szerzői jogdíj összeg a kereskedelmi műsorszolgáltatókat egyöntetűen terheli, mert jelenleg egyik kereskedelmi műsorszolgáltatónak sincs a nem MOKÉP-től beszerzett filmekre vonatkozó külön jogdíj szerződése a FilmJusszal. Ebből adódóan nem állapítható meg versenyhátrány sem a Filmmúzeum, sem más kereskedelmi műsorszolgáltató esetében.

51) Külön is vizsgálta a Versenytanács, hogy a FilmJus szerzői jogdíj megállapítással kapcsolatos magatartása az 1987. előtti filmek forgalmazói (a MOKÉP és az MTV), mint eladók tekintetében nem vezet-e valamelyik számára versenyhátrányt okozó megkülönböztetéshez. Ez akkor következne be, ha az eltérő összegű szerzői jogdíjak mellett egy film sugárzásához közvetlenül kapcsolódó összes költség (forgalmazási díj + szerzői jogdíj) lényegesen eltérne a két forgalmazó esetében, ami a műsorszolgáltatókat arra ösztönözné, hogy elsősorban az összességében olcsóbban beszerezhető filmeket vetítsék.

52) Egy, az MTV által a fő felhasználó Filmmúzeum részére átadott 80 perces film forgalmazási díja a 2002. évi Közlemény hatályba lépésekor érvényes Ft/USD árfolyam mellett

$$650\text{USD}/\text{óra} \cdot 258\text{Ft}/\text{USD} \cdot \frac{80}{60} = 223.600\text{Ft}/\text{film}$$

volt, ami a Közlemény szerint 2002. évben adódó szerzői jogdíj összeggel (lásd 47. pont) együtt:

$$223.600 + 306.074 = 529.674 \text{ Ft/film}$$

összes költséget jelentett a Filmmúzeum számára.

- 53) Az 52) pont szerinti összeg nem tér el olyan mértékben a MOKÉP részére fizetendő (a szerzői jogdíjat is magában foglaló) átlagosan 550.000 Ft/film összegtől, ami a forgalmazók valamelyikének az 51) pontban foglaltak szerinti versenyhátrányt okozhatna, vagyis a Tpvt. 21. § g) pontjának megsértése ebben a tekintetben sem állapítható meg.

A döntés

- 54) A Versenytanács a 35., a 38., a 43. és az 54. pontban foglaltakra tekintettel a Tpvt. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján – jogsértés hiányában – az eljárást megszüntette.
- 55) A Versenytanács visszaélés hiányában érdemben nem vizsgálta, hogy a FilmJus a vizsgálat tárgyát képező magatartások tekintetében gazdasági erőfölényben van-e vagy sem.
- 56) A jogorvoslati jogra vonatkozó rendelkezés a Tpvt. 83. § (1)-(2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2005. május 3.